

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till ändring av lagen om räntestödslån för små och medelstora företags investeringar

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att lagen om räntestödslån för små och medelstora företags investeringar skall ändras så att det finansieringsområde som kan få räntestöd vidgas till att omfatta också finansiering av avbetalningshandeln.

Dessutom föreslås att räntestödssystemets giltighetstid skall förlängas till utgången av 1993. Enligt gällande lag kan lånen godkännas som räntestödslån från den 1 augusti 1992 till och med den 31 juli 1993. I anslutning till

förlängningen av den tid då räntestödssystemet tillämpas föreslås det också att bevilningsfullmakten för räntestödslånen skall höjas från nuvarande högst 2 000 miljoner mark till 3 000 miljoner mark.

Propositionen ansluter sig vad gäller systemets tillämpningstid och förhöjningen av fullmakten till budgetpropositionen för 1993.

Avsikten är att lagen skall träda i kraft så snart som möjligt sedan den har antagits och blivit stadfäst.

MOTIVERING

1. Nuläget och de föreslagna ändringarna

1.1. Utvidgning av räntestödet till att gälla finansiering av avbetalningshandeln

Avsikten är att räntegottgörelse enligt lagen om räntestödslån för små och medelstora företags investeringar (538/92) skall inriktas på normala skuldebrevslån som kreditinstituten har beviljat företag. Därmed omfattas sådan finansiering som kan jämföras med lånegivning inte av lagen. Sålunda står bl.a. finansieringen av avbetalningshandeln utanför lagens tillämpningsområde. Detta trots att den i sig utgör en betydande andel i synnerhet av finansieringen av små och medelstora företags investeringar.

De små och medelstora industriföretagens maskin- och apparaturinvesteringar år 1991 utgjorde totalt ca 3 500 miljoner mark. Av detta belopp utgör avbetalningsfinansieringens andel uppskattningsvis ca 20 %, d.v.s. ca 700

miljoner mark. Finansieringen av avbetalningshandeln är förmånlig för ett företag i synnerhet eftersom det föremål som skall finansieras samtidigt utgör säkerhet för finansieringen. Detta lindrar betydligt företagets brist på säkerheter, som allt oftare är ett hinder för finansieringen. Eftersom finansiering på de villkor som gäller för avbetalningshandel med relativt små tekniska ändringar kan fogas till det redan fungerande räntestödssystemet, föreslås det att formuleringen i lagens 1 § ändras så att räntegottgörelse kan erhållas av staten, förutom för lån som kreditinstituten beviljar, också för finansiering som de beviljar på de villkor som gäller för avbetalningshandeln.

1.2. Förlängning av giltighetstiden för räntestödssystemet och förhöjning av bevilningsfullmakten för räntestödslån

Det centrala syftet med lagen är att få fart på

de industriella investeringarna inom sm-sektorn för att landets industriproduktion skall kunna upprätthållas och utökas samt för att exportens kvantitativa samt i förhållande till bruttonationalprodukten relativa andel därigenom skall kunna utökas. Detta åstadkoms genom att finansieringskostnaderna sänks. Eftersom företagens investeringsbehov och -möjligheter i det rådande konjunkturläget är begränsade, är det ändamålsenligt att förlänga giltighetstiden för räntestödssystemet. Enligt lagens 2 § kan lån godkännas som räntestödslån från den 1 augusti 1992 till och med den 31 juli 1993. Den nuvarande giltighetstiden på ett år föreslås bli förlängd med ett halvt år, d.v.s. till utgången av 1993.

Till följd av förlängningen av räntestödssystemets giltighetstid är det också nödvändigt att höja den bevilningsfullmakt för räntestödslånen som enligt lagens 2 § är 2 000 miljoner mark. Det föreslås att fullmakten skall höjas till 3 000 miljoner mark.

2. Propositionens verkningar

Förhöjningen av bevilningsfullmakten för räntestödslån från 2 000 miljoner mark till 3 000 miljoner mark beräknas göra utgifterna för utbetalningen av räntestödet en och en halv gånger större. Räntestödsutgifterna för hela lånetiden utgör uppskattningsvis 365 miljoner mark av räntestödslånefullmakten på 2 000 miljoner mark. Räntestödsutgifterna ökar därmed till följd av den större fullmakten med ca 180 miljoner mark, ifall utvecklingen inom företagets investeringar möjliggör användning av hela fullmakten. De extra utgifterna infaller så att ökningen år 1994 är 50 miljoner mark, år 1995 40 miljoner mark, år 1996 35 miljoner mark samt år 1997 och efter detta totalt 55 miljoner mark.

För en del av lånen torde också ansökas om garanti av Statsgaranticentralen. I det fall att hälften av förhöjningen av bevilningsfullmakten för räntestödslånen beviljas med garanti av Statsgaranticentralen, får staten tilläggsutgifter på uppskattningsvis 60 miljoner mark i form av täckning av garantiförlusterna för hela låneperioden.

Räntestödssystemet upprätthålls av distriktsbyråerna för handels- och industriministeriets företagstjänst och statskontoret. De ändringar som föreslagits i räntestödssystemet har inga konsekvenser för organisationen eller personalen.

3. Beredningen av ärendet

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag på handels- och industriministeriet.

Propositionen baserar sig på ett ställningstagande av statsrådet den 1 oktober 1992 om ett sysselsättnings- och industripolitiskt program på kort och medellång sikt.

De ändringar i propositionen som gäller 2 §, d.v.s. förlängningen av giltighetstiden för räntestödssystemet och förhöjningen av bevilningsfullmakten för räntestödslånen ansluter sig till regeringens proposition med förslag till statsbudget för 1993 som behandlas i riksdagen just nu.

4. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt sedan den har antagits och blivit stadfäst.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

L a g

om ändring av lagen om räntestödslån för små och medelstora företags investeringar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 1 § 1 mom. och 2 § lagen den 26 juni 1992 om räntestödslån för små och medelstora företags investeringar (538/92) som följer:

1 §

Av kreditinstitutens medel kan för finansieringen av små och medelstora företags industriinvesteringar beviljas lån och sådan finansiering som är avsedd för finansiering av avbetalningshandel för vilka staten betalar räntegottgörelse till kreditinstitutet. Detta lån och denna finansiering benämns i denna lag räntestödslån.

2 §

Lån och finansiering enligt denna lag kan från den 1 augusti 1992 till den 31 december 1993 godkännas som räntestödslån till ett belopp av sammanlagt högst 3 000 miljoner mark.

Denna lag träder i kraft den
199 .

Helsingfors den 23 oktober 1992

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Handels- och industriminister *Pekka Tuomisto*

Lag

om ändring av lagen om räntestödslån för små och medelstora företags investeringar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 1 § 1 mom. och 2 § lagen den 26 juni 1992 om räntestödslån för små och medelstora företags investeringar (538/92) som följer:

Gällande lydelse

1 §

Av kreditinstitutens medel kan för finansieringen av små och medelstora företags industriinvesteringar beviljas lån för vilka staten betalar räntegottgörelse till kreditinstitutet. Dessa lån benämns i denna lag räntestödslån.

2 §

Lån enligt denna lag kan från den 1 augusti 1992 till den 31 juli 1993 godkännas som räntestödslån till ett belopp av sammanlagt högst 2 000 miljoner mark.

Föreslagen lydelse

1 §

Av kreditinstitutens medel kan för finansieringen av små och medelstora företags industriinvesteringar beviljas lån och sådan finansiering som är avsedd för finansiering av avbetalningshandel för vilka staten betalar räntegottgörelse till kreditinstitutet. Detta lån och denna finansiering benämns i denna lag räntestödslån.

2 §

Lån och finansiering enligt denna lag kan från den 1 augusti 1992 till den 31 december 1993 godkännas som räntestödslån till ett belopp av sammanlagt högst 3 000 miljoner mark.

Denna lag träder i kraft den
199 .
